DECYZJA KOMISJI

z dnia 9 lipca 2009 r.

ustalająca ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego bibule

(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 4596)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/568/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1980/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. w sprawie zrewidowanego programu przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego [1], w szczególności jego art. 6 ust. 1 akapit drugi,

po konsultacji z Komitetem Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1980/2000 wspólnotowe oznakowanie ekologiczne może być przyznawane produktom wykazującym cechy, dzięki którym wnoszą one znaczący wkład w poprawę istotnych aspektów środowiskowych.

(2) Rozporządzenie (WE) nr 1980/2000 stanowi, że szczegółowe kryteria dotyczące oznakowania ekologicznego, opracowane na podstawie kryteriów sporządzonych przez Komitet Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego, należy ustalić dla poszczególnych grup produktów.

(3) Stanowi ono również, że przegląd kryteriów przyznawania oznakowania ekologicznego oraz związanych z nimi wymogów w zakresie oceny i weryfikacji ma nastąpić w odpowiednim czasie przed zakończeniem okresu obowiązywania kryteriów określonych dla danej grupy produktów.

(4) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1980/2000 przeprowadzono we właściwym czasie przegląd kryteriów ekologicznych oraz związanych z nimi wymogów dotyczących oceny i weryfikacji, ustanowionych w decyzji Komisji 2001/405/WE z dnia 4 maja 2001 r. ustanawiającej kryteria ekologiczne przyznawania wspólnotowych oznakowań ekologicznych dla produktów z bibuły [2]. Wymienione kryteria ekologiczne oraz związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji obowiązują do dnia 4 stycznia 2010 r.

(5) W świetle tego przeglądu w celu uwzględnienia rozwoju naukowego oraz tendencji na rynku należy zmienić definicję grupy produktów i określić nowe kryteria ekologiczne.

(6) Kryteria ekologiczne oraz związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji powinny obowiązywać przez cztery lata od daty przyjęcia niniejszej decyzji.

(7) Ponadto, aby uściślić, że produkty objęte dyrektywą Rady 76/768/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących produktów kosmetycznych [3] powinny być wyłączone z zakresu odnośnej grupy produktów, należy zmodyfikować definicję grupy produktów zawartą w decyzji 2001/405/WE.

(8) Należy zatem zastąpić decyzję 2001/405/WE.

(9) Należy przewidzieć okres przejściowy dla producentów, których produktom przyznano oznakowanie ekologiczne dla bibuły w oparciu o kryteria zawarte w decyzji 2001/405/WE, tak aby zapewnić im wystarczający czas na doprowadzenie ich produktów do zgodności ze zmienionymi kryteriami i wymogami. Producentom należy umożliwić również składanie wniosków w oparciu o kryteria określone w decyzji 2001/405/WE lub w oparciu o kryteria określone w niniejszej decyzji do czasu utraty mocy przez tę decyzję.

(10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1980/2000,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Grupa produktów „bibuła" obejmuje arkusze lub zwoje bibuły przeznaczonej do celów higieny osobistej, wchłaniania cieczy lub czyszczenia zabrudzonych powierzchni. Produkt z bibuły składa się z jednej warstwy lub kilku warstw papieru krepowanego lub tłoczonego. Zawartość włókien w produkcie musi wynosić co najmniej 90 %.

Omawiana grupa produktów nie obejmuje poniższych produktów:

a) nawilżonych chusteczek i artykułów sanitarnych;

b) produktów z bibuły laminowanych innymi materiałami niż bibuła;

c) produktów, o których mowa w dyrektywie 76/768/EWG w sprawie kosmetyków.

[1] Dz.U. L 237 z 21.9.2000, s. 1.
[2] Dz.U. L 142 z 29.5.2001, s. 10.
[3] Dz.U. L 262 z 27.9.1976, s. 169.

Artykuł 2

Aby produkty należące do grupy produktów „bibuła" uzyskały wspólnotowe oznakowanie ekologiczne na mocy rozporządzenia (WE) nr 1980/2000, bibuła musi spełniać kryteria określone w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Kryteria ekologiczne dla grupy produktów „bibuła" oraz związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji obowiązują przez cztery lata od daty przyjęcia niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Do celów administracyjnych grupie produktów „bibuła" przydziela się numer kodu „004".

Artykuł 5

Decyzja 2001/405/WE traci moc.

Artykuł 6

1. Wnioski o oznakowanie ekologiczne dla grupy produktów „bibuła", złożone przed datą przyjęcia niniejszej decyzji, podlegają ocenie zgodnie z warunkami określonymi w decyzji 2001/405/WE.

2. Wnioski o oznakowanie ekologiczne dla grupy produktów „bibuła", złożone od dnia przyjęcia niniejszej decyzji, ale najpóźniej przed dniem 4 stycznia 2010 r., mogą opierać się na kryteriach określonych w decyzji 2001/405/WE albo na kryteriach określonych w niniejszej decyzji.

Wnioski te ocenia się zgodnie z kryteriami, na których się opierają.

3. Jeżeli oznakowanie ekologiczne jest przyznane na podstawie wniosku ocenianego zgodnie z kryteriami określonymi w decyzji 2001/405/WE, może ono być używane przez 12 miesięcy po dacie przyjęcia niniejszej decyzji.

Artykuł 7

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 lipca 2009 r.

W imieniu Komisji

Stavros DIMAS

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

RAMY

Cele kryteriów

Niniejsze kryteria mają na celu w szczególności:

— zmniejszanie ilości substancji toksycznych i eutroficznych uwalnianych do wody,

— zmniejszenie szkód w środowisku naturalnym oraz zagrożeń związanych z wykorzystaniem energii (globalne ocieplenie, zakwaszenie, zubożenie warstwy ozonowej, wyczerpywanie nieodnawialnych źródeł energii) poprzez zmniejszenie zużycia energii i uwalniania trujących substancji do atmosfery,

— zmniejszenie szkód w środowisku naturalnym lub zagrożeń związanych ze stosowaniem niebezpiecznych chemikaliów,

— zachęcanie do wykorzystywania włókien odnawialnych,

— zastosowanie zasad zrównoważonej gospodarki mającej na celu ochronę lasów.

Kryteria te są ustalone na poziomach promujących oznakowanie produktów z bibuły mających mniejszy wpływ na środowisko naturalne.

Wymogi w zakresie oceny i weryfikacji

W ramach każdego kryterium wskazano szczegółowe wymogi w zakresie oceny i weryfikacji.

Jeżeli od wnioskodawcy wymaga się dostarczenia oświadczeń, dokumentacji, analiz, sprawozdań z przeprowadzonych badań lub innych dowodów w celu wykazania zgodności z kryteriami, rozumie się, że mogą one pochodzić, odpowiednio, od wnioskodawcy lub od jego dostawcy lub dostawców, lub od ich dostawcy lub dostawców itp.

W stosownych przypadkach można wykorzystać metody badań inne niż wskazane dla poszczególnych kryteriów, jeżeli są one dopuszczone jako równoważne przez właściwy organ oceniający wniosek.

Jeżeli jest to możliwe, badania powinny przeprowadzać należycie akredytowane laboratoria, które spełniają ogólne wymogi określone w normie EN ISO 17025.

W stosownych przypadkach właściwe organy mogą wymagać odpowiedniej dokumentacji uzupełniającej, a także mogą przeprowadzać niezależne weryfikacje.

Zaleca się, aby przy ocenie wniosków i monitorowaniu zgodności z kryteriami właściwe organy uwzględniły wdrożenie uznanych systemów zarządzania środowiskiem, takich jak EMAS lub ISO 14001 (*uwaga*: wdrożenie takich systemów zarządzania nie jest wymagane).

KRYTERIA EKOLOGICZNE

Kryteria ekologiczne obejmują produkcję masy papierniczej, w tym wszystkie składowe procesy cząstkowe od momentu, kiedy włókno surowe/papier odzyskany w wyniku recyklingu przekracza bramy zakładu do momentu, kiedy masa papiernicza opuszcza celulozownię. W odniesieniu do procesu produkcji papieru – wszystkie procesy cząstkowe, od mielenia masy papierniczej (rozdrabniania papieru odzyskanego w wyniku recyklingu) po nawijanie papieru na rolki.

Nie włącza się tutaj transportu, przetwarzania ani pakowania masy papierniczej, papieru czy surowców.

Włókna odzyskane w wyniku recyklingu definiuje się jako włókna otrzymywane poprzez recykling używanego papieru i tektury pochodzących z etapów drukowania lub wykorzystania przez konsumentów. Definicja nie obejmuje zakupionego ani własnego braku maszynowego z produkcji włókien pierwotnych.

1. **Emisje do wody i atmosfery**

a) **Chemiczne zapotrzebowanie tlenu (ChZT), fosfor (P), siarka (S), tlenki azotu (NOx)**

W odniesieniu do każdego z tych parametrów emisje z produkcji masy papierniczej i papieru do atmosfery i/lub wody wyraża się w punktach (P_{ChZT}, P_P, P_S, P_{NOx}), tak jak to opisano poniżej:

Żaden pojedynczy punkt P_{COD}, P_p, P_S, P_{NOx} nie może przekroczyć wartości 1,5.

Suma całkowita punktów ($P_{suma} = P_{ChZT} + P_p + P_S + P_{NOx}$) nie może przekroczyć wartości 4,0.

Obliczenia wartości P_{ChZT} dokonuje się w następujący sposób (obliczenia wartości P_p, P_S i P_{NOx} dokonuje się w dokładnie taki sam sposób przy użyciu odpowiednich wartości referencyjnych).

Dla każdej wykorzystanej wartości „i" masy papierniczej powiązane mierzone emisje ChZT ($ChZT_{masa,i}$ wyrażone w kilogramach na tonę masy papierniczej wysuszonej na powietrzu – TSP) ważone są zgodnie z proporcjami wykorzystanej masy papierniczej ($masa_{,i}$ w odniesieniu do tony bibuły wysuszonej na powietrzu). Ważoną emisję ChZT w odniesieniu do masy dodaje się do mierzonej emisji ChZT z produkcji papieru, co daje sumę emisji ChZT – $ChZT_{suma}$.

Ważona wartość referencyjna ChZT w odniesieniu do produkcji masy obliczana jest w ten sam sposób – jako suma wykorzystanych ważonych wartości referencyjnych w odniesieniu do każdej masy i dodanych do wartości referencyjnej w odniesieniu do produkcji papieru, co daje całkowitą wartość referencyjną ChZT – $ChZT_{refsuma}$. Wartości referencyjne w odniesieniu do każdego rodzaju masy oraz produkcji papieru podane są w tabeli 1.

Suma emisji ChZT dzielona jest przez sumę wartości referencyjnych ChZT w następujący sposób:

$$P_{COD} = \frac{COD_{total}}{COD_{reftotal}} = \frac{\sum_{i=1}^{n}[pulp,i * (COD_{pulp,i})] + COD_{papermachine}}{\sum_{i=1}^{n}[pulp,i * (COD_{refpulp,i})] + COD_{refpapermachine}}$$

Tabela 1

Wartości referencyjne dla emisji w odniesieniu do różnych rodzajów masy papierniczej oraz w odniesieniu do produkcji papieru

(kg/TSP) ([1])

Rodzaj masy papierniczej/Papier	Emisje			
	$ChZT_{ref}$	P_{ref}	S_{ref}	NOx_{ref}
Masa papiernicza chemiczna (zawierająca substancje inne niż siarczan)	18,0	0,045	0,6	1,6
Masa papiernicza chemiczna (zawierającą siarczan)	25,0	0,045	0,6	1,6
Niebielona masa papiernicza chemiczna	10,0	0,02	0,6	1,6
CTMP (masa papiernicza chemo-termo-mechaniczna)	15,0	0,01	0,3	0,3
Masa włóknista odzyskana w wyniku recyklingu	3,0	0,01	0,03	0,3
Bibuła	2,0	0,01	0,03	0,5

([1]) TSP = Tona suszona na powietrzu oznacza 90 % zawartości suchej masy w masie papierniczej. Rzeczywista zawartość suchej masy w masie papierniczej wynosi zazwyczaj ok. 95 %. W obliczeniach wartości referencyjne w odniesieniu do masy papierniczej dostosowuje się w taki sposób, by odpowiadały zawartości suchych włókien w papierze, która wynosi zazwyczaj ponad 90 %.

W przypadku kogeneracji ciepła i energii elektrycznej w tym samym zakładzie emisje NOx i S są przyznawane i obliczane według następującego wzoru:

Udział emisji z produkcji energii elektrycznej = 2 × (MWh(elektryczność)) / [2 × MWh(elektryczność) + MWh(ciepło)]

Energia elektryczna w powyższym wzorze to energia elektryczna netto, która nie obejmuje części roboczej energii elektrycznej wykorzystywanej w elektrowni do produkcji energii, tzn. ta część, która dostarczana jest z elektrowni w celu wyprodukowania masy papierniczej/papieru.

Ciepło w powyższym wzorze to ciepło netto, które nie obejmuje części roboczej ciepła wykorzystywanej w elektrowni do produkcji energii, tzn. ciepło netto to ta część, która dostarczana jest z elektrowni w celu wyprodukowania masy papierniczej/papieru.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza szczegółowe obliczenia wskazujące zgodność z tym kryterium wraz z odpowiednią dokumentacją uzupełniającą obejmującą sprawozdania z przeprowadzonych badań sporządzone przy wykorzystaniu konkretnych metod badawczych w odniesieniu do każdego parametru oraz ekwiwalentu, jak wskazano poniżej:

ChZT: ISO 6060; DIN 38409 część 41, NFT 90101 ASTM D 125283, Dr Lang LCK 114, Hack lub WTW

P: EN ISO 6878, APAT IRSA CNR 4110 lub Dr Lange LCK 349

NOx: ISO 11564

S(utlen.): EPA nr 8;

S(red.): EPA nr 16 A

Zawartość S w ropie naftowej: ISO 8754

Zawartość S w węglu: ISO 351.

Dokumentacja uzupełniająca zawiera informacje na temat częstotliwości przeprowadzania pomiarów oraz na temat obliczania wartości punktów w odniesieniu do ChZT, P, S oraz NOx. Obejmuje ona wszystkie emisje S i NOx powstające przy produkcji masy papierniczej i papieru, w tym parę powstałą poza zakładem produkcyjnym, z wyjątkiem emisji związanych z produkcją energii elektrycznej. Pomiary obejmują kotły odzysknicowe, wapienniki, kotły parowe oraz piece do spopielania gazów o silnym zapachu. Uwzględnia się emisje rozproszone. Podawane wartości emisji siarki do powietrza zawierają zarówno emisje tlenków siarki, jak i siarki zredukowanej (sulfid dimetylowy, merkaptan metylowy, siarkowodór i inne). Emisje siarki związane z produkcją energii cieplnej z ropy naftowej, węgla i innych paliw zewnętrznych o znanej zawartości siarki można obliczyć zamiast dokonywać pomiarów; emisje te należy uwzględniać

Pomiary emisji do wody przeprowadzane są na próbkach niefiltrowanych i wzburzanych po oczyszczaniu w zakładzie albo po oczyszczaniu w publicznej oczyszczalni. Okres pomiarów oparty jest na cyklu produkcyjnym przez 12 miesięcy. W przypadku nowego lub przebudowanego zakładu produkcyjnego, jeśli pomiary emisji za okres 12 miesięcy nie są dostępne, wyniki opiera się o pomiary przeprowadzane codziennie przez 45 kolejnych dni po ustabilizowaniu wartości emisji z zakładu.

b) **AOX**

Średnia ważona wartość AOX (adsorbowalnych związków chloroorganicznych) uwalnianych przy wytwarzaniu mas papierniczych wykorzystywanych w produkcie z bibuły z oznakowaniem ekologicznym nie może przekraczać 0,12 kg/TSP papieru. Emisje AOX z poszczególnych mas papierniczych wykorzystanych do produkcji papieru nie mogą przekraczać 0,25 kg/TSP masy papierniczej.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza sprawozdanie z przeprowadzonych badań przy zastosowaniu następującej metody badawczej: AOX ISO 9562 (1989) od dostawcy masy papierniczej wraz ze szczegółowymi obliczeniami wskazującymi zgodność z tym kryterium wraz z odpowiednią dokumentacją uzupełniającą.

Dokumentacja uzupełniająca zawiera wskazanie częstotliwości przeprowadzania pomiarów. AOX mierzy się jedynie w odniesieniu do tych procesów, w których do bielenia masy papierniczej wykorzystuje się związki chloru. Nie ma konieczności przeprowadzania pomiaru zawartości AOX w ściekach z niezintegrowanej produkcji papieru ani w ściekach z produkcji masy papierniczej bez bielenia lub jeśli bielenie przeprowadza się przy użyciu substancji pozbawionych chloru.

Pomiary przeprowadza się na próbkach niefiltrowanych i wzburzanych po oczyszczaniu w zakładzie albo po oczyszczaniu w publicznej oczyszczalni. Okres pomiarów oparty jest na cyklu produkcyjnym przez 12 miesięcy. W przypadku nowego lub przebudowanego zakładu produkcyjnego, jeśli pomiary emisji za okres 12 miesięcy nie są dostępne, wyniki opiera się o pomiary przeprowadzane codziennie przez 45 kolejnych dni po ustabilizowaniu wartości emisji z zakładu.

c) **CO_2**

Emisje dwutlenku węgla ze źródeł nieodnawialnych, w tym z produkcji energii elektrycznej (odbywającej się na terenie zakładu lub poza nim) nie mogą przekroczyć 1 500 kg na TSP produkowanego papieru.

Paliwo wykorzystywane przy przetwarzaniu bibuły na produkt oraz do transportu przy dystrybucji tego produktu, mas papierniczych lub innych surowców nie jest uwzględniane w obliczeniach.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza szczegółowe obliczenia wskazujące zgodność z tym kryterium wraz z odpowiednią dokumentacją uzupełniającą.

Wnioskodawca przedstawia dane dotyczące emisji dwutlenku węgla do atmosfery. Obejmują one emisje ze wszystkich źródeł nieodnawialnych wykorzystywanych przy produkcji masy papierniczej i papieru, w tym z produkcji energii elektrycznej (na terenie zakładu lub poza nim).

Przy obliczaniu emisji dwutlenku węgla z paliw wykorzystuje się poniższe współczynniki emisji:

Tabela 2

Paliwo	Emisja CO_2	Jednostka
Węgiel	95	g $CO_{2\ kopalny}$/MJ
Ropa naftowa	73	g $CO_{2\ kopalny}$/MJ
Olej napędowy 1	74	g $CO_{2\ kopalny}$/MJ
Olej napędowy 2–5	77	g $CO_{2\ kopalny}$/MJ
Skroplony gaz ropopochodny	62,40	g $CO_{2\ kopalny}$/MJ
Gaz ziemny	56	g $CO_{2\ kopalny}$/MJ
Energia elektryczna z sieci	400	g $CO_{2\ kopalny}$/kWh

W przypadku energii elektrycznej pochodzącej z sieci należy podać wartość wskazaną w tabeli (średnią europejską), chyba że wnioskodawca przedstawi dokumenty potwierdzające, że wykorzystywana jest energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii zgodnie z dyrektywą 2001/77/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ([1]) – wówczas wnioskodawca może wyłączyć z obliczeń energię elektryczną pochodzącą z odnawialnych źródeł.

2. **Zużycie energii**

Całkowite zużycie energii elektrycznej dla produktów z bibuły obliczane jest jako suma energii elektrycznej zużytej na poszczególnych etapach produkcji masy papierniczej i bibuły i nie może przekraczać 2 200 KwH energii elektrycznej na TSP wyprodukowanego papieru.

Wnioskodawca oblicza całość energii elektrycznej zużytej podczas produkcji masy papierniczej i bibuły, w tym energię elektryczną zużytą przy odbarwianiu makulatury przeznaczonej do produkcji papieru uzyskanego w wyniku recyklingu.

Obliczenia ilości energii elektrycznej nie obejmują energii zużytej do transportu surowców ani do przetwarzania czy pakowania.

Termin „energia elektryczna" oznacza energię elektryczną netto pobraną z sieci rozprowadzającej oraz wewnętrznie wytwarzaną energię elektryczną mierzoną jako moc elektryczna. Nie jest konieczne uwzględnienie energii elektrycznej zużytej do oczyszczania ścieków i powietrza.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza szczegółowe obliczenia wskazujące zgodność z tym kryterium wraz z odpowiednią dokumentacją uzupełniającą. Szczegółowe informacje podawane w sprawozdaniu powinny w związku z tym zawierać całkowite zużycie energii.

3. **Włókna – zrównoważona gospodarka leśna**

a) Producent lub producenci masy papierniczej i papieru zobowiązani są do realizowania strategii dotyczącej zrównoważonego nabywania drewna i włókien oraz śledzenia i weryfikowania pochodzenia drewna oraz śledzenia jego drogi od lasu do punktu odbioru.

Należy udokumentować pochodzenie wszystkich włókien pierwotnych. Producent masy papierniczej i papieru gwarantuje, że całe drewno i wszystkie włókna pochodzą z legalnych źródeł. Drewno ani włókna nie mogą pochodzić z obszarów chronionych ani obszarów oficjalnie przeznaczanych pod ochronę, starych kompleksów leśnych oraz lasów o dużej wartości przyrodniczej zdefiniowanych w przepisach krajowych zainteresowanej strony, chyba że kupujący postępuje wyraźnie zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi ochrony przyrody.

b) Włókno surowe w papierze może być włóknem odzyskanym w wyniku recyklingu lub włóknem pierwotnym. 50 % pierwotnego włókna musi pochodzić z lasów, w których prowadzona jest zrównoważona gospodarka leśna, posiadających certyfikat w ramach niezależnych programów certyfikacji lasów prowadzonych przez strony trzecie w oparciu o kryteria wymienione w ust. 15 rezolucji Rady z dnia 15 grudnia 1998 r. w sprawie strategii leśnej UE i w wersjach późniejszych.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia odpowiednią dokumentację pochodzącą od dostawcy papieru, określającą typy, ilości i dokładne źródła pochodzenia włókien wykorzystywanych do produkcji masy papierniczej i papieru. Jeśli wykorzystywane są włókna pierwotne z lasów, wnioskodawca przedstawia odpowiednie świadectwo lub świadectwa od dostawcy papieru/masy wskazujące, że program certyfikacji spełnia wymogi wymienione w ust. 15 rezolucji Rady z dnia 15 grudnia 1998 r. w sprawie strategii leśnej UE i w wersjach późniejszych.

([1]) Dz.U. L 283 z 27.10.2001, s. 33.

4. **Niebezpieczne substancje chemiczne**

a) **Chlor**

Chlor nie może być stosowany jako środek wybielający. Wymóg ten nie dotyczy chloru związanego z produkcją i stosowaniem dwutlenku chloru.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację producenta lub producentów masy papierniczej, że jako środek wybielający nie został zastosowany chlor. *Uwaga:* wymóg ten ma również zastosowanie do bielenia włókien odzyskanych w wyniku recyklingu, przy czym dopuszczalne jest bielenie włókien przy użyciu chloru w poprzednim cyklu życia.

b) **APEO (alkilofenoloetoksylany)**

Do substancji chemicznych używanych do czyszczenia i odbarwiania oraz środków przeciwpieniących, dyspergatorów i powłok nie należy dodawać alkilofenoloetoksylanów lub innych pochodnych alkilofenoli. Pochodne alkilofenoli określa się jako substancje powstałe w wyniku rozpadu alkilofenoli.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca lub dostawca lub dostawcy chemikaliów przedstawiają odpowiednie oświadczenia, że do produktów tych nie dodano alkilofenoloetoksylanów ani innych pochodnych alkilofenoli.

c) **Środki powierzchniowo czynne obecne w substancjach odbarwiających włókna odzyskane w wyniku recyklingu**

Jeśli środki powierzchniowo czynne są używane w ilości co najmniej 100 g/TSP (suma w odniesieniu do wszystkich środków powierzchniowo czynnych wykorzystywanych we wszystkich substancjach wykorzystywanych do odbarwiania odzyskanych włókien), każdy środek musi łatwo ulegać biodegradacji. Jeśli środki powierzchniowo czynne wykorzystywane są w ilościach mniejszych niż 100 g/TSP, każdy środek powierzchniowo czynny musi łatwo lub ostatecznie ulegać biodegradacji (zob. metody badań i poziomy akceptowalne wymienione poniżej).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca lub dostawca lub dostawcy chemikaliów przedstawiają odpowiednie deklaracje zgodności z niniejszym kryterium wraz z odpowiednimi kartami charakterystyki lub sprawozdaniami z przeprowadzonych badań w odniesieniu do każdego środka powierzchniowo czynnego, wskazujące metody badawcze, poziomy oraz wnioski, przy użyciu jednej z poniższych metod badawczych i akceptowalnych poziomów: dla łatwej biodegradowalności OECD 301 A-F (lub adekwatne normy ISO), przy degradacji procentowej w ciągu 28 dni na poziomie co najmniej 70 % w odniesieniu do 301 A i E oraz co najmniej 60 % w odniesieniu do 301 B, C, D i F; dla ostatecznej biodegradowalności OECD 302 A-C (lub adekwatne normy ISO [1]), przy degradacji procentowej (łącznie z adsorpcją) w ciągu 28 dni na poziomie co najmniej 70 % w odniesieniu do 302 A i B oraz co najmniej 60 % w odniesieniu do 302 C.

d) **Produkty biobójcze**

Aktywne składniki produktów biobójczych lub środków biostatycznych wykorzystywane do zwalczania organizmów wytwarzających szlam w systemach obiegu wody zawierających włókna nie mogą być zdolne do bioakumulacji.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca lub dostawca lub dostawcy chemikaliów przedstawiają odpowiednie deklaracje zgodności z niniejszym kryterium wraz z odpowiednimi kartami charakterystyki lub sprawozdaniami z przeprowadzonych badań, wskazujące metody badawcze, poziomy oraz wnioski, przy użyciu poniższych metod badawczych: OECD 107, 117 lub 305 A-E.

e) **Środki podnoszące odporność na wilgoć**

Środki podnoszące odporność na wilgoć nie mogą zawierać więcej niż 0,7 % substancji chloroorganicznych: epichlorohydryna (ECH), 1,3-dichloro-2-propanol (DCP) oraz 3-monochloro-1,2-propanediol (MCPD), obliczanych jako suma tych trzech składników w stosunku do masy suchej środka podnoszącego odporność na wilgoć.

Przy produkcji bibuły z oznakowaniem ekologicznym nie wolno używać środków podnoszących odporność na wilgoć zawierających glioksal.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca lub dostawca lub dostawcy chemikaliów przedstawiają odpowiednie oświadczenie lub oświadczenia, że zawartość epichlorohydryny (ECH), 1,3-dichloro-2-propanolu (DCP) oraz 3-monochloro-1,2-propanediolu (MCPD), obliczanych jako suma tych trzech składników w stosunku do masy suchej środka podnoszącego odporność na wilgoć, jest niższa niż 0,7 %.

[1] Np. norma EN ISO 14593:1999 – Jakość wody – Oznaczanie całkowitej biodegradacji tlenowej związków organicznych w środowisku wodnym – Metoda oznaczania węgla nieorganicznego w naczyniach szczelnie zamkniętych (oznaczanie gazowego CO_2 nad roztworem). Nie stosuje się wstępnej adaptacji. Nie ma zastosowania zasada „10-dniowego okna" (metoda referencyjna), w oparciu o rozporządzenie Komisji (WE) nr 907/2006 z dnia 20 czerwca 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 648/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie detergentów w celu dostosowania jego załączników III i VII (Dz.U. L 168 z 21.6.2006, s. 5).

f) **Substancje zmiękczające, zawiesiny, substancje zapachowe i dodatki pochodzenia naturalnego**

Żadna z substancji składowych lub preparatów/mieszanin w substancjach zmiękczających, zawiesinach, substancjach zapachowych i dodatkach pochodzenia naturalnego nie może spełniać warunków klasyfikacji jako substancja niebezpieczna dla środowiska, uczulająca, rakotwórcza lub mutagenna z odniesieniem do zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia R42, R43, R45, R46, R50, R51, R52 lub R53 (lub ich kombinacji) zgodnie z dyrektywą Rady 67/548/EWG ([1]) lub dyrektywą 1999/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ([2]) ze zmianami. W produkcie z oznakowaniem ekologicznym nie można wykorzystywać żadnych substancji/zapachów, w przypadku których zgodnie z dyrektywą 2003/15/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ([3]) (7. zmiana części I załącznika III do dyrektywy 76/768/EWG) substancje zapachowe muszą być oznaczane na produkcie/opakowaniu (limit stężenia 0,01 %).

Każdy składnik dodany do produktu jako substancja zapachowa musi być produkowany, przetwarzany i stosowany zgodnie z kodeksem praktyk Międzynarodowego Stowarzyszenia Substancji Zapachowych.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedkłada listę substancji zmiękczających, zawiesin, substancji zapachowych i dodatków pochodzenia naturalnego dodanych do produktu z bibuły wraz z deklaracją spełnienia tego kryterium w odniesieniu do każdej dodanej substancji.

Producent substancji zapachowych przedkłada właściwemu organowi deklarację zgodności z każdą częścią tego kryterium.

5. **Bezpieczeństwo produktu**

Produkty wytwarzane z włókien odzyskanych w wyniku recyklingu lub mieszanin włókien odzyskanych w wyniku recyklingu i włókien pierwotnych powinny spełniać następujące wymogi w zakresie higieny:

Bibuła nie może zawierać więcej niż

Formaldehyd: 1 mg/dm^2 zgodnie z metodą badania EN 1541

Glioksal: 1,5 mg/dm^2 zgodnie z badaniem DIN 54603

PCP: 2 mg/kg zgodnie z metodą badania EN ISO 15320.

Wszystkie produkty z bibuły muszą spełniać następujące wymogi:

Środki zapobiegające procesom gnilnym i środki przeciwbakteryjne: nie występuje zahamowanie rozwoju drobnoustrojów zgodnie z metodą badania EN 1104.

Barwniki i wybielacze optyczne: nie występuje przesączanie zgodnie z metodą badania EN 646/648 (wymagany poziom 4).

Barwniki i tusze:

— barwniki i tusze stosowane przy produkcji bibuły nie mogą zawierać żadnych związków azowych, z których może wyodrębnić się któryś z aminów wymienionych w tabeli 3,

— barwniki i tusze stosowane przy produkcji bibuły nie mogą być oparte o Cd lub Mn.

Tabela 3

Barwniki nie mogą emitować poniższych amin zgodnie z dyrektywą 2002/61/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ([4])

Aminy	Nr CAS
4-amino-biphenyl	92-67-1
benzydyna	92-87-5
4-chloro-o-toluidyna	95-69-2
naftyloamina	91-59-8
o-amino-azotoluen	97-56-3
2-amino-4-nitro-nitrotoluen	99-55-8

([1]) Dz.U. 196 z 16.8.1967, s. 1.
([2]) Dz.U. L 200 z 30.7.1999, s. 1.
([3]) Dz.U. L 66 z 11.3.2003, s. 26.
([4]) Dz.U. L 243 z 11.9.2002, s. 15.

Aminy	Nr CAS
p-chloroanilina	106-47-8
2,4-diamino-anizol	615-05-4
2,4′-diaminodifenylometan	101-77-9
3,3′-dichlorobenzydyna	91-94-1
3,3′-dimetoksybenzydyna	119-90-4
3,3′-dimetylobenzydyna	119-93-7
3,3′-dimetylo-4,4′-diaminodifenylometan	838-88-0
p-krezydyna	120-71-8
4,4′-metylen–bis-(2-chloranilina)	101-14-4
4,4′-oksydodianilina	101-80-4
4,4′-tiodianilina	139-65-1
o-toluidyna	95-53-4
2,4-toluilenodiamina	95-80-7
2,4,5-trimetylanilina	137-17-7
0-anizydyna	90-04-0
2,4-ksylidina	95-68-1
4,6-ksylidina	87-62-7
4-aminoazobenzen	60-09-3

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca lub dostawca lub dostawcy chemikaliów przedstawiają deklarację zgodności z tym kryterium.

6. **Gospodarowanie odpadami**

Wszyscy producenci masy papierniczej, papieru i produktów z bibuły muszą posiadać system gospodarowania odpadami oraz pozostałościami pochodzącymi z zakładów produkcyjnych. System powinien być udokumentowany lub opisany we wniosku i powinien obejmować przynajmniej następujące elementy:

— procedury segregowania i wykorzystywania materiałów ze strumienia odpadów,

— procedury odzyskiwania materiałów do innych celów, takich jak spalanie w celu wytworzenia pary technologicznej lub wykorzystanie w rolnictwie,

— procedury postępowania z odpadami niebezpiecznymi.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia opis gospodarowania odpadami dla przedmiotowych lokalizacji oraz deklarację zgodności z tym kryterium.

7. **Zdatność do użycia**

Produkt powinien być zdatny do użytku.

8. **Informacje dla konsumentów**

W polu 2 oznakowania ekologicznego powinna znajdować się następująca treść:

— wykorzystanie włókien odnawialnych,

— niski poziom zanieczyszczenia wody i powietrza,

— niski poziom emisji gazów cieplarnianych i niewielkie zużycie energii elektrycznej.

Dodatkowo obok oznakowania ekologicznego producent może również zamieścić informację o minimalnej procentowej zawartości włókien odzyskanych w wyniku recyklingu lub oświadczenie wskazujące na zawartość procentową certyfikowanych włókien.